

عنوان مقاله:

تحلیلی جغرافیایی بر احداث نوسهرهای ایران مورد، منطقه اصفهان

محل انتشار:

فصلنامه اطلاعات جغرافیایی (سپهر)، دوره 12، شماره 48 (سال: 1382)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

حسن بیک محمدی

خلاصه مقاله:

اگر چه سابقه احداث شهرهای جدید با نقشه قبلی به پیش از میلاد برمیگردد، ولی جنبش نوسهرها به ابتدای قرن بیستم و به پیشنهاد ابنزرهوار (۱۹۲۸-۱۸۵۰) مربوط میشود. در کشور ایران شهرنشینی نوین از حدود سال ۱۳۰۰ شمسی آغاز شده و احداث نوسهرها در دهه های اخیر و در راستای اسکان سرریزهای جمعیت شهرهای بزرگ و سکونت کارکنان مراکز صنعتی و با اهداف نظامی، سیاسی و اقتصادی مورد توجه قرار گرفته است. رشد شهرنشینی استان اصفهان در دهه های گذشته بلحاظ توسعه فعالیتهای اقتصادی در بخشهای کشاورزی، خدمات و بویژه صنعت به طور چشمگیری افزایش یافته و ضمن ایجاد ناهماهنگی در توزیع جغرافیایی جمعیت شهری منطقه و استان، مسائل و تنگناهای، اجتماعی و زیست محیطی زیادی را ایجاد کرده است، لذا برنامه ریزان شهری در راستای سیاست توسعه مراکز شهری، اسکان لبریزهای جمعیتی شهر اصفهان و کاهش مشکلات آن همچنین سکونت کارکنان مراکز صنعتی، سیاست ایجاد شهرهای جدید را در منطقه اصفهان برگزیده و نوسهرهایی را احداث کرده اند. شایان توجه است که بدانیم تعدادی از این نوسهرها، ضمن پذیرش بخشی از سرریزهای جمعیتی شهر اصفهان، خود با مسائل و مشکلات ویژه ای روبرویند. در این نوشته که با استفاده از روشهای تحقیق علی، توصیفی و اسنادی تهیه شده وضعیت نوسهرهای منطقه اصفهان مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته و در پایان جهت برنامه ریزان شهرهای جدید، راهکارهایی ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1391189>

